

РЕШЕНИЕ

№ 17878

гр. София, 12.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2936** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на Х. Х. Д. срещу мълчалив отказ на кмета на [община] по подадено на 19.01.2026 г. заявление за достъп до обществена информация.

В жалбата се съдържат доводи за незаконосъобразност на мълчаливия отказ. Твърди, че органът не се произнесъл в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, въпреки че е подадено заявление по електронната поща, посочена на интернет сайта на общината. Развива доводи за съществуването на законов императив за писмено произнасяне по заявлението.

Ответната страна – кметът на [община] изразява становище за неоснователност на жалбата. Развиват се доводи, че не е подадено заявление по електронен път, при което не е налице мълчалив отказ.

Съдът, след като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е приложено заявление на Х. Х. Д., с което от [община] е поискан достъп до обществена информация, за което са формулирани въпроси в следните две групи: 1. За допълнителните възнаграждения за постигнати резултати на кмета на общината и 2. Възнагражденията за изпълнение и/или управление на проекти или програми, съфинансирани със средства от европейските структурни и инвестиционни фондове или финансирани от други международни финансови институции и донори.

Не се спори, а и в придружителното писмо на ответника се посочва, че електронната поща на [община] е [електронна поща], по която може да се подават заявления за достъп до обществена

информация.

По делото е приложена разпечатка от електронната поща на жалбоподателката, в която е отразено, че на 19.01.2026 г. до имейл [електронна поща] е изпратен файл с наименование „допълнителни възнаграждения кмет А.“. В изпратения имейл е отправена молба за предоставяне на входящ номер.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Същата е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от активно легитимирано лице, тъй като не се удовлетворява негово искане по депозираното заявление за достъп до обществена информация.

Жалбата е подадена в едномесечния срок по чл. 149, ал. 2 АПК. В тази връзка заявлението е подадено на 19.01.2026 г., поради което на основание чл. 28, ал. 1 ЗДОИ органът е следвало да се произнесе в 14 – дневен срок, който изтича на 02.02.2026 г. В случая жалбата е подадена на 11.03.2026 г., т. е. същата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 2 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Страните по делото спорят дали е подадено заявление за достъп до обществена информация. В тежест на жалбоподателката е да докаже този факт. Съдът намира за доказано подаването на заявление, тъй като е представена разпечатка от електронната поща на жалбоподателката, в която е отразено подаване на заявление до електронната поща на [община], а именно [електронна поща]. Ответникът не е оспорил това доказателство и не представя никакви доказателства за оборване на обсъждания документ. По тези съображения съдът приема, че по електронен път е подадено заявление за достъп до обществена информация, с което органът е надлежно сезиран и същият дължи произнасяне. В настоящия случай липсва произнасяне от компетентния административен орган по подадено заявление за достъп до обществена информация, поради което е налице формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК.

Задължените да предоставят информация по закона субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ, сред които е [община]. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е регламентирано, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или отказ от предоставяне на исканата информация, за което уведомяват писмено заявителя.

Оспореният мълчалив отказ за достъп до обществена информация е постановен в нарушение на материалноправните норми на ЗДОИ. След като задълженият субект е бил сезиран със заявлението по чл. 24 ЗДОИ, то същият е бил длъжен да постанови решение в срока по чл. 28, ал. 1 от закона. Разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ императивно определя изискуемото съдържание на решението за отказ, а именно задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация с акт, в който при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация. Правилото на чл. 39 ЗДОИ регламентира, че решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се връчва на заявителя срещу подпис или се изпраща по пощата с обратна разписка. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимият материален закон (предмета и целта на закона) и при изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2, чл. 34, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл. 3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Налице е императивна разпоредба на закона, въвеждаща задължението за писмено произнасяне по заявлението. При направено искане за достъп до информация, задълженият субект е длъжен да

разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. В този смисъл мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което същият само на това основание подлежи на отмяна.

Горното налага постановяване на решение, с което да бъде отменен мълчаливият отказ на задължения по закон субект да се произнесе по заявлението, подадено по електронен път от жалбоподателя, а административната преписка да бъде върната на административния орган за постановяване на изричен акт по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ.

В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 1 АПК, когато съдът отмени обжалвания акт, направените от оспорващия разноси по делото, следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт.

В случая оспорващият е направил разноси по делото в размер на 5,11 евро за внесена държавна такса и 500 евро за адвокатски хонорар, платен в брой, видно от приложения договор за правна защита и съдействие.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] по заявление от 19.01.2026г. за достъп до обществена информация, подадено от Х. Х. Д..

ИЗПРАЩА административната преписка на кмета на [община] за произнасяне с решение по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ по подаденото на 19.01.2026г. заявление от за достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Х. Х. Д. сумата в размер на 505,11 евро, представляваща направени по делото разноси за държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: